

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Tatlumpu't Anim

Ang Propetikong Transisyon ng Republikanismo at Protestantismo: Mula sa Kamatayan tungo sa Muling Pagkabuhay

Jeff Pippenger
2024-03-14

May naganap na transisyon sa dalawang sungay ng halimaw na mula sa lupa—ang Republikanong sungay at ang tunay na Protestanteng sungay—na nagsimula noong 2020. Ang tunay na Protestanteng sungay ay napatay noong Hulyo 18, 2020, at ang Republikanong sungay ay napatay noong Nobyembre 3, 2020. Ayon sa kabanata labing-isa ng Apocalipsis, pagkaraan ng tatlo at kalahating makasagisag na araw ay muli silang tatayo sa kanilang mga paa. Kapag sila’y tumayo, ang tunay na Protestanteng sungay ay lilipat mula sa mga taga-Laodicea tungo sa mga taga-Filadelfia. Sila ay inilabas mula sa isang iglesia, at dinala sa isang kilusan. Sila ay inilabas mula sa karanasan ng ikapitong iglesia, at dinala sa karanasan ng ikaanim na iglesia. Sila ay naging ikawalo, na kabilang sa pito.

Ang kilusan sa pasimula ng Adbentismo ay ang Filadelfianong kilusan, at ang Filadelfianong kilusan ay ibinabalik sa katapusan. Ang gawain ng tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat ay nagsimula bilang isang kilusan, at magwawakas bilang isang kilusan. Ang Filadelfianong kilusan, na kinakatawan ng ikaanim na iglesia, ang Filadelfia, ay namatay noong 1856, at simula sa katapusan ng Hulyo noong 2023, ito’y muling binubuhay bilang ang ikawalo, na mula sa pito.

Sa gayunding kasaysayan, ang Republikanong sungay ay sumasailalim sa kaparis na kamatayan at pagkabuhay na mag-uli, samantalang ang ikaanim na pangulo mula kay Reagan sa panahon ng wakas noong 1989 ay nagiging ikawalong pangulo, na kabilang sa pito. Ang proseso ng transisyon para sa Republikanong sungay ay kinakatawan ng pagkakasanib nito sa sungay ng tumalikod na Protestantismo, na siyang pakikiapid na espirituwal at ang larawan ng hayop. Ang Republikanong sungay ay nagiging ikawalo, na kabilang sa pito, sapagkat kinakatawan nito ang isang larawan ng hayop ng Katolisismo, na siyang ikawalong ulo, na kabilang sa pitong ulo, sa Apocalipsis kabanata labimpito, at sa Daniel kabanata dalawa.

Ang pampulitikang transisyon ng sungay ng Republikanismo ay kinakatawan sa panahon ng paghahanda mula 1776 hanggang 1798. Ang panahong propetiko na iyon ay isang kinakailangang susi upang makilala ang pagkabubuklat ng selyo ng nakalingid na lihim ng larawan ni Nebukadnezar ng mga hayop. Ang panahong iyon ng paghahanda ay kinakatawan ng panahon ng tatlumpung-taong paghahanda para sa kapwa si Cristo at ang antikristo.

Ang panahon ng pagtatatak mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo ay ang panahong propetiko kung saan natutupad ang bisa ng bawat pangitain. Kinakatawan nito ang panahong nagtatapos sa pagbabalik ng papado sa trono ng daigdig bilang ikawalong kaharian, na

siya ring kabilang sa pito, sa oras ng “dakilang lindol” ng Apocalipsis kabanata labing-isa. Kaya’t ito ay itinipo ng panahong nauna sa unang pagkakaluklok ng papado noong 538. Noong 538, ang papado ay nagpasa ng isang batas ng Linggo sa Konseho ng Orleans, na nagtukoy sa katapusan ng tatlumpung taon ng paghahanda, at tumitipo sa nalalapit na batas ng Linggo. Si Jesus ay kailanma’y hindi nagbabago, kaya’t kailangang may isang panahon na nauuna sa batas ng Linggo kung saan ang sugat na nakamamatay ay napagaling, gaya ng nangyari noong unang pagkakataon na ang papado ay iniluklok.

Ang panahong iyon ay kinakatawan ng mga kasaysayang kaugnay ng mga palatandaan sa mga taong 508, 533, at 538. Noong taong 508 nagsimula ang panahon ng paghahanda, o ang pagtatatag ng Papado. Ang ikaapat na kaharian ng paganong Roma, isang kapangyarihan ng dragon, ay napasupil, at noong 533, naglabas si Justiniano ng atas na ang Papado ang “ulo ng mga iglesia, at gayon din ang tagapagtuwid ng mga erehe.” Ang tanging natitira upang ang Papado ay makapagtamo ng pamamahala noong 538 ay ang pagpapaalis sa mga Goth mula sa Lunsod ng Roma, at iyon ay naganap noong taong 538. Ang tatlumpung-taóng linyang iyon ng kasaysayan ay kahanay ng kapanganakan ni Cristo, na sinundan ng ministryo ni Juan, na humantong sa pagkakaloob kay Jesus ng kapangyarihan bilang ang Mesiyas sa Kaniyang bautismo.

Ang panahon ng paghahanda sa kasaysayan ni Cristo ay kahanay ng panahon ng pagtatatakan, at tumutukoy ito sa panloob na linya ng Protestanteng sungay, samantalang ang panahon ng paghahanda para sa antikristo ay tumutukoy sa panlabas na linya ng Republikanong sungay. Ang dalawang panahong iyon ay nagsisilbing dalawang saksi hinggil sa Setyembre 11, 2001, Oktubre 7, 2023, at sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang isa ay nagbibigay-diin sa panlabas na patotoo at ang isa naman sa panloob na patotoo ng panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo.

Ang gawain ni Juan, bilang ang tinig sa ilang na naghanda ng daan para sa Sugo ng Tipan, ay kaparis ng Dekreto ni Justinian na naghanda ng daan para sa tao ng kasalanan, na siyang sugo ng tipan ng kamatayan. Ang Oktubre 7, 2023 ay babala ng kung ano ang mangyayari kapag ipinatupad ang batas ng Linggo, gaya noong 538. Ang Oktubre 7, 2023 ay kaparis ng 533 sa panahon ng paghahanda para sa unang pagkakataon na ang Kapapahan ay iniluklok sa trono ng daigdig. Ito ang babala na sa nalalapit na batas ng Linggo, gaya noong 538, ang Papa ay muling magiging ulo ng mga iglesia, at gayundin ang tagapagwasto ng mga erehe. Ito rin ay babala ng tumitinding pakikidigma ng Islam sa ikatlong kaabahan.

Ito ang babala na tumutukoy sa Islam (balita mula sa silangan), at ang babala hinggil sa pagpapanumbalik ng Papa (balita mula sa hilaga). Ang babalang iyon ay sumasabay sa gawain ng sugo na naghahanda ng daan sa mga huling araw, para sa Sugo ng Tipan, na siyang pagkatapos ay makikipagtipan sa isandaan at apatnapu’t apat na libo.

Ang tatlong panahon ng paghahanda (ang tatlumpung taon ni Cristo at ng Antikristo, at ang panahon ng pagtatatak), ay sinagisagan din ng panahong mula 1776 hanggang 1798. Ang pagwawakas ng hayop na mula sa lupa ay may isang tiyak na panahong nauuna sa pagwawakas nito bilang ikaanim na kaharian ng hulang biblikal; samakatwid, ang pasimula ng hayop na mula sa

lupa bilang ikaanim na kaharian ng hulang biblikal ay dapat magkaroon ng isang makahulag panahong nauuna sa pasimula ng kahariang iyon. Ang Alpha at Omega ay laging naglalarawan ng wakas ng isang bagay, kasama ang pasimula nito.

Ang 1776, 1789, at 1798 ay kumakatawan sa Setyembre 11, 2001, Oktubre 7, 2023, at sa nalalapit na batas ng Linggo. Mula 1776 hanggang 1798, naisakatuparan ang propetikong paghahanda para sa pagtatatag ng ikaanim na kaharian, gaya ng sa mga taong 508, 533, at 538 na kumakatawan sa paghahanda para sa pagtatatag ng ikalimang kaharian. Dapat taglayin nila ang gayunding mga propetikong katangian, sapagkat ang ikaanim na kaharian ay magiging wangis ng ikalimang kaharian.

Ang tatlung taon ng paghahanda ni Cristo na humantong sa Kanyang bautismo ay kumakatawan sa gayunding panahon, sapagkat nang pumarito si Cristo upang pagtibayin ang tipan sa loob ng isang sanlinggo, na nagsimula sa Kanyang bautismo, itinatag Niya ang Kanyang kaharian ng biyaya. Sa pagtatatag ng Kanyang kaharian ng biyaya sa loob ng pitong taong iyon, ibinuhos Niya ang Kanyang dugo upang pagtibayin ang kahariang iyon, at sa gayon ay iniwan Niya ang huwaran kung kailan Niya itatatag ang Kanyang kaharian ng kaluwalhatian. Ang kahariang iyon ng kaluwalhatian ang kahariang tinutukoy sa Daniel 2, na inilarawan bilang isang batong nahugot mula sa isang bundok na hindi sa pamamagitan ng mga kamay. Ipinabatid sa atin ni Sister White na ang kahariang iyon ay itinatag sa panahon ng huling ulan, at ang huling ulan ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001.

Ang huling ulan ay darating sa yaong mga dalisay—kung magkagayo’y tatanggapin iyon ng lahat gaya noong una.

“Sa oras na pakawalan ng apat na anghel, itatatag ni Cristo ang Kaniyang kaharian. Walang tatanggap ng huling ulan kundi ang mga gumagawa ng lahat ng kanilang makakaya. Tutulungan tayo ni Cristo. Lahat ay maaaring maging mga magtatagumpay sa biyaya ng Diyos, sa pamamagitan ng dugo ni Jesus. Ang buong langit ay interesado sa gawain. Interesado ang mga anghel.” Spalding at Magan, 3.

Noong Setyembre 11, 2001, ang apat na hangin, na kinakatawan bilang isang galit na kabayo (Islam), ay pinakawalan, at saka pinigil, samantalang ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay tinatatakan. Ang 1776, 1789 at 1798 ay kumakatawan sa panahon ng pagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo, at ang tatlong petsang ito ay kumakatawan sa mga legal na kautusang ipinasa na humantong sa pagkakatatag ng ikaanim na kaharian ng hula sa Bibliya. Ang ikalawang petsa, ang 1789, ay tumutukoy sa Saligang-Batas ng Estados Unidos, at kaya ito ang mensaheng tumukoy sa Saligang-Batas bilang ang dalawahang kapangyarihan na darating noong 1798, gaya ng 533 na siyang pahayag ng dalawahang kapangyarihan na darating noong 538, at gaya rin ng ipinahayag ni Juan na Tagapagbautista ang dalawahang kapangyarihan na darating sa bautismo ni Cristo.

Ang dalawang kapangyarihan na bumubuo ng dalawahang kapangyarihan ni Cristo ay ang Kanyang halimbawa na ang pagka-Diyos na kaisa ng pagkatao ay hindi nagkakasala. Ang dalawang kapangyarihan na bumubuo ng dalawahang kapangyarihan ng Antikristo ay ang kanyang

pagluluklok bilang ulo ng mga iglesya, at ang kanyang pagluluklok bilang tagapagwasto ng mga erehe. Ang dalawang kapangyarihan na bumubuo ng dalawahang kapangyarihan ng halimaw na mula sa lupa ay ang dalawang sungay ng Republikanismo at Protestantismo.

"At siya ay may dalawang sungay na gaya ng kordero." Ang mga sungay na gaya ng kordero ay nagpapahiwatig ng kabataan, kawalang-malay, at kaamuan, na angkop na kumakatawan sa katangian ng Estados Unidos nang iharap sa propeta bilang "sumisibol" noong 1798. Sa hanay ng mga Kristiyanong takas na unang tumakas patungong Amerika at naghanap ng kanlungan mula sa pang-aaping monarkiko at di-mapagparayang kaparian, marami ang nagpasiyang magtatag ng isang pamahalaan sa malawak na saligan ng kalayaang sibil at pangrelihiyon. Ang kanilang mga pananaw ay nasasaad sa "Declaration of Independence," na naglalahad ng dakilang katotohanan na "all men are created equal" at pinagkalooban ng hindi-maaalisang karapatan sa "life, liberty, and the pursuit of happiness." At ang Konstitusyon ay nagbibigay-garantiya sa bayan ng karapatang pamahalaan ang sarili, sa pamamagitan ng probisyon na ang mga kinatawang inihalal sa pamamagitan ng popular na boto ang magpapasa at magpapatupad ng mga batas. Ipinagkaloob din ang kalayaan sa pananampalataya, na pinahihintulutan ang bawat tao na sumamba sa Diyos ayon sa dikta ng kaniyang budhi. Ang republikhanismo at Protestantismo ay naging mga saligang simulain ng bansa. Ang mga simulain na ito ang lihim ng kapangyarihan at kasaganaan nito. Ang mga inaapi at niyurakan sa buong Kristiyanidad ay bumaling sa lupaing ito na may interes at pag-asa. Milyun-milyon ang nagsidagsa sa mga baybaying nito, at ang Estados Unidos ay umangat sa isang kalagayan sa hanay ng mga pinakamakapangyarihang bansa sa daigdig. *The Great Controversy*, 441.

Ang 1776, 1789, at 1798 ay kumakatawan sa tatlong kasaysayan na nagbibigay-diin na ang ikawalo ay kabilang sa pito. Ang 1776 ay kumakatawan sa paglalathala ng Declaration of Independence, at sa kasaysayan ng Unang at Ikalawang Continental Congress. Ang 1789 ay kumakatawan sa paglalathala ng Konstitusyon at sa kasaysayan ng Articles of Confederation. Ang 1798 ay kumakatawan sa paglalathala ng Alien and Sedition Acts, at sa pasimula ng hayop mula sa lupa bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia.

Naganap ang Unang Kontinental na Kongreso noong 1774, at ito ay isang susing institusyon sa maagang kasaysayan ng Estados Unidos, na nagsilbing katawang namamahala sa panahon ng Digmaang Rebolusyonaryo ng Amerika. Ang mga Kontinental na Kongreso ay nahahati sa dalawang propetikong kapanahunan: ang unang kongreso at ang huling kongreso. Ang Unang Kontinental na Kongreso ay nagkaroon ng dalawang pangulo at nagpulong sa Philadelphia mula Setyembre 5 hanggang Oktubre 26, 1774. Si Peyton Randolph ang unang pangulo ng pagpupulong mula Setyembre 5 hanggang Oktubre 22, at pagkatapos ay pinamunuan ni Henry Middleton ang sumunod na limang araw hanggang Oktubre 26, 1774.

Umiral ang Ikalawang Kongresong Kontinental mula 1775 hanggang 1781. Nagkaroon ang Ikalawang Kongresong Kontinental ng anim na pangulo sa kabuuan ng panahon ng pag-iral nito. Si Peyton Randolph ang nanungkulan bilang pangulo mula Mayo 10, 1775 hanggang Mayo 24, 1775. Siya ang unang pangulo ng kapwa Unang at Ikalawang Kongresong Kontinental. Umabot sa walo ang kabuuang bilang ng mga pangulo sa kasaysayan ng Unang at Ikalawang Kongresong

Kontinental.

Ang ikalawang pangulo ng Ikalawang Kontinental na Kongreso ay si John Hancock, at si Hancock ang nangulo mula Mayo 24, 1775 hanggang Oktubre 31, 1777. Si Henry Laurens ang nangulo mula Nobyembre 1, 1777 hanggang Disyembre 9, 1778. Si John Jay ang nangulo mula Disyembre 10, 1778 hanggang Setyembre 28, 1779. Si Samuel Huntington ang nangulo mula Setyembre 28, 1779 hanggang Hulyo 9, 1781. Si Thomas McKean ang nangulo mula Hulyo 10, 1781 hanggang Nobyembre 4, 1781.

Si Peyton Randolph ang unang pangulo kapwa ng Unang at ng Ikalawang Kongresong Kontinental. Ipinakikita nito na sa dalawang yugto ng mga Kongresong Kontinental ay may walong pangulo, subalit ang pangulong unang nanungkulan sa bawat isa sa dalawang yugtong iyon ay iisang tao. Samakatuwid, bagaman may walong termino ng pagkapangulo, sa katunayan ay pito lamang ang mga pangulo. Ang unang pangulo ay kabilang sa pitong lalaking naging pangulo, ngunit yamang si Randolph ay dalawang ulit na namuno sa kasaysayang iyon, siya rin ang kumakatawan sa ikawalo, na kabilang pa rin sa pitong iyon.

Sa kasaysayan ng mga Kongresong Kontinental, ang Digmaang Rebolusyonaryo ay pinangasiwaan ng Kongreso. Dahil dito, hindi kailanman naging pangulo si George Washington sa panahong iyon, sapagkat siya ay naitalaga bilang kauna-unahang Kumandante at Punò ng sandatahang-lakas.

Bilang unang pangulo ng dalawang yugto, si Randolph ay kumakatawan sa dalawang saksi na sumasagisag sa unang tunay na pangulo, na si George Washington. Si Washington ay kinakatawan ni Randolph, at samakatuwid, si Randolph, bilang sagisag ni Washington, ay nagpapamalas kapwa ng mga makahulag katangian ni Randolph bilang unang pangulo, at pati ng katotohanang si Randolph ang ikawalo na kabilang sa pito. Kaya, si George Washington, bilang unang pangulo at unang Punong Kumandante, ay, sa makahulag diwa, ang ikawalo at kabilang sa pito.

Ipinakikita ni Jesus ang wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito, kaya ang huling pangulo at Punong Kumandante ay magiging ikawalo, na siya rin ay mula sa pito. Ang propetikong katunayang ito ay pinagtitibay sa kasaysayan ng Unang at Ikalawang Kongresong Kontinental, na kinakatawan ng petsa ng unang palatandaan, ang 1776, at ng paglalathala ng Deklarasyon ng Kalayaan.

Ang palatandaan ng 1776 ay isang tipo ng Setyembre 11, 2001, at ng Patriot Act, kung saan ang kasarinlan ng Estados Unidos ay inilagay sa ilalim ng awtoridad ng batas Romano, at hindi na sa ilalim ng batas Ingles. Minamarkahan nito ang pasimula ng propetikong panahon na naghahanda ng daan upang ang kapapahan ay muling umupo sa trono ng daigdig sa nalalapit na batas sa Linggo.

Gaya ng sa panahong propetiko na kinakatawan ng 1776, ang panahong propetiko ay kumakatawan sa kasaysayan mula sa pagwawakas ng Ikalawang Kontinental na Kongreso noong 1781 hanggang 1789, na siyang petsang tumutukoy sa palatandaan sa daan na kaugnay ng paglathala ng Saligang-Batas. Sa kasaysayang iyon ay may walo ring pangulo. Ang kasaysayan ng 1781 hanggang 1789 ay ang kasaysayan ng Mga Artikulo ng Konpederasyon. Ang Mga Artikulo

ng Konfederasyon ang kumatawan sa unang Saligang-Batas, subalit ang kahinaan ng Mga Artikulo ng Konfederasyon ang humantong sa pagpapalit nito, at sa ratipikasyon ng Saligang-Batas noong 1789.

Sa panahong iyon, ang walong pangulo ay binubuo ng pitong pangulo na hindi naging pangulo sa kasaysayan ng dalawang Continental Congress, at ng isa na siya ring naging pangulo sa unang panahong propetiko na iyon. Si John Hancock ay naglingkod kapwa sa ikalawang Continental Congress at sa panahong kinakatawan ng Mga Artikulo ng Konfederasyon. Sa antas na propetiko, pito lamang na lalaki ang naging pangulo sa panahon ng dalawang Continental Congress; kaya si John Hancock ay isa sa walong nasa panahon ng Mga Artikulo ng Konfederasyon, datapuwa't kabilang din siya sa pitong lalaki mula sa naunang panahon. Kaya't siya ang ikawalo, na mula sa pito.

Ang ikalawang panahong propetiko, na kinakatawan ng 1789, ay nagkaroon din ng isang pangulo (Hancock) na siyang ikawalo, ngunit buhat sa pito, gaya ni Payton Randolph sa unang panahong propetiko na kinakatawan ng 1776. Ang 1789 ay tumutugma at kumakatawan sa mga paglilitis ni Pelosi noong Enero 6, 2021.

Ang Panginoon ay may mga tapat na bantay sa mga kuta ng Sion upang humiyaw nang malakas at huwag magpigil, upang itaas ang kanilang tinig na gaya ng pakakak, at ipakita sa Kaniyang bayan ang kanilang pagsalangsang at sa sangbahayan ni Jacob ang kanilang mga kasalanan. Pinahintulutan ng Panginoon na ang kaaway ng katotohanan ay gumawa ng isang resolotong pagsisikap laban sa Sabbath ng ikaapat na utos. Nilalayon Niyang sa pamamagitan nito'y pukawin ang matibay na interes sa usaping yaon na siyang pagsubok para sa mga huling araw. Ito ang magbubukas ng daan upang ang mensahe ng ikatlong anghel ay maipahayag na may kapangyarihan.

Huwag manahimik ngayon ang sinumang nananampalataya sa katotohanan. Walang dapat magwalang-bahala ngayon; iharap ng lahat ang kanilang mga pagsusumamo sa luklukan ng biyaya, na umaangkin sa pangako, "Anuman ang hingin ninyo sa aking pangalan, ay gagawin ko" (Juan 14:13). Mapanganib ang panahong ito ngayon. Kung ang lupaing ito ng ipinagmamalaking kalayaan ay naghahanda nang isakripisyo ang bawat prinsipyong bumubuo sa kanyang Saligang-Batas, gumagawa ng mga atas upang supilin ang kalayaang panrelihiyon, at upang ipatupad ang papal na kabulaanan at panlilinlang, kung gayo'y kailangang iharap ng bayan ng Diyos, sa pananampalataya, ang kanilang mga pagsusumamo sa Kataas-taasang Diyos. Sa mga pangako ng Diyos ay may sapat na pagpapalakas-loob para sa mga nagtitiwala sa Kanya. Ang posibilidad na madala sa personal na panganib at kapighatian ay hindi dapat magdulot ng panghihina ng loob, kundi dapat magpasigla sa kasigasigan at mga pag-asa ng bayan ng Diyos; sapagkat ang panahon ng kanilang panganib ang kapanahunan para sa Diyos na pagkalooban sila ng higit na malinaw na mga kapahayagan ng Kanyang kapangyarihan.

"Hindi tayo nararapat umupo sa mapayapang paghihintay ng pang-aapi at kapighatian, at maghalukipkip ng kamay, na walang ginagawa upang hadlangan ang kasamaan. Ipaabot natin sa langit ang ating nagkakaisang daing. Manalangin at gumawa, at gumawa at manalangin. Ngunit huwag sinuman kumilos nang padalus-dalos. Matutuhang higit kailanman na dapat

kayong maging maamo at mapagpakumbaba sa puso. Huwag kayong magharap ng paratang na may pag-alipusta laban kaninuman, maging indibidwal man o mga iglesia. Matutuhang makitungo sa mga isipan gaya ng ginawa ni Cristo. May mga matatalim na bagay na kung minsan ay dapat sabihin; ngunit tiyakin na ang Banal na Espiritu ng Diyos ay nananahan sa inyong puso bago ninyo bigkasin ang malinaw at tuwirang katotohanan; saka hayaang ito'y tumagos sa sarili nitong daan. Hindi kayo ang dapat humiwa." Selected Messages, book 2, 370.

Ang ikalawang palatandaan sa propetikong panahon ng paghahanda na kinakatawan ng Saligang-Batas ay nagsasaad na ang Saligang-Batas ay pawawalang-bisa sa susunod na palatandaan. Ang ikalawang palatandaan na iyon ay inilalarawan sa pamamagitan ng tipo ni Juan Bautista, gayundin ng dekreto ni Justinian, na kapwa tumukoy at nagbigay-babala hinggil sa pagdating ng huling pangyayaring kinakatawan sa nasabing panahon. Para kay Juan, iyon ay ang pagbibigay-kapangyarihan kay Cristo, nang Kanyang pinagtibay ang Kanyang tipan ng buhay sa pamamagitan ng Kanyang mahalagang dugo; at para kay Justinian, iyon ay ang pagbibigay-kapangyarihan sa antikristo, na magpapatibay ng kanyang tipan ng kamatayan sa pamamagitan ng dugo ng mga martir.

Tinukoy ng Saligang-Batas noong 1789 ang pagbibigay-kapangyarihan sa dalawang sungay ng hayop sa lupa, at sa paggawa nito, natukoy na noong 1789 ang nalalapit na pagkawasak ng dalawang sungay ng kapangyarihan ng hayop sa lupa, na kinakatawan ng Alien and Sedition Acts noong 1798. Nang ang dalawang saksi ay pinaslang sa mga lansangan noong taong 2020, tinukoy nila at ipinagbabala ang isang nagpapatuloy na pag-atake laban sa Saligang-Batas, na sinasagisag ng mga paglilitis ni Pelosi noong Enero 6, 2021.

Ang ika-6 ng Enero, 2021 ay ang babala hinggil sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa Kapapahan sa nalalapit na batas ng Linggo, na sinasagisagan ng atas ni Justinian noong taong 533. Ang ika-6 ng Enero, 2021 at ang taong 533 ay kapwa nagbibigay-babala tungkol sa nalalapit na batas ng Linggo, na sinasagisagan ng batas ng Linggo noong 538 sa Konseho ng Orleans, at ng Alien and Sedition Acts noong 1798, na sumagisag sa halimaw na mula sa lupa na nagsasalita gaya ng dragon sa nalalapit na batas ng Linggo.

Sa batas ng Linggo, gagaling ang nakamamatay na sugat ng papado, at ang ikawalong ulo ng Apocalipsis kabanata labing-pito, na buhat sa pitong ulo, ay mabubuhay na muli. Ang mga Batas sa mga Dayuhan at Sedisyon noong 1798 ay kumakatawan sa halimaw mula sa lupa na nagsasalita gaya ng dragon, na hindi lamang ipinatutupad ang pagsamba sa araw, kundi pagkatapos noon ay pinipilit ang buong sanlibutan na tanggapin ang kapangyarihan ng halimaw mula sa dagat sa Apocalipsis kabanata labintatlo, bilang ang ikawalong ulo na buhat sa pitong ulo. Samakatuwid, sa bawat isa sa tatlong yugto na kinakatawan, sa loob ng panahon ng paghahanda, ng mga taong 1776, 1789, at 1798, ang propetikong hiwaga ng ikawalo, na buhat sa pito, ay propetikong kinakatawan.

Ang unang dalawang palatandaan sa daan (1776 at 1789), na tinutukoy ang hiwaga, ay tinutugunan ang palaisipang isinasakatuparan sa loob ng makahulugang kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa, at ang ikatlong palatandaan sa daan ay tinutukoy ang hiwagang isinasakatuparan para sa kapangyarihang papal.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

'Na sinasabi sa mga nananahan sa lupa na sila'y gumawa ng isang larawan ng hayop.' Dito'y malinaw na inihaharap ang isang anyo ng pamahalaan na ang kapangyarihang lehislatibo ay nasa kamay ng bayan, isang napakalinaw na katibayan na ang Estados Unidos ang bansang tinutukoy sa propesiya.

Ngunit ano ang “larawan para sa hayop”? at paano ito mabubuo? Ang larawan ay ginagawa ng hayop na may dalawang sungay, at ito ay isang larawan para sa hayop. Tinatawag din ito na larawan ng hayop. Kung gayon, upang matutuhan kung ano ang anyo ng larawan at kung paano ito bubuuin, dapat nating pag-aralan ang mga katangian ng mismong hayop—ang Papado.

Nang natiwali ang sinaunang iglesia dahil sa paglihis nito mula sa kapayakan ng ebanghelyo at sa pagtanggap ng mga paganong rito at kaugalian, nawala sa kanya ang Espiritu at kapangyarihan ng Diyos; at, upang mapamahalaan ang mga budhi ng mga tao, hinanap niya ang suporta ng kapangyarihang sibil. Ang naging bunga ay ang kapapahan, isang iglesiang kumontrol sa kapangyarihan ng estado at ginamit ito upang isulong ang sarili nitong mga layunin, lalung-lalo na para sa pagpaparusa sa 'heresy.' Upang makabuo ang Estados Unidos ng isang wangis ng hayop, ang kapangyarihang panrelihiyon ay dapat makapamayani sa pamahalaang sibil sa paraang ang awtoridad ng estado ay gagamitin din ng iglesia upang isakatuparan ang sarili nitong mga layunin.

Sa tuwing nagkamit ang simbahan ng kapangyarihang sekular, ginamit niya ito upang parusahan ang pagsalungat sa kaniyang mga doktrina. Ang mga simbhang Protestante na sumunod sa mga yapak ng Roma sa pamamagitan ng pakikipag-alyansa sa mga makalupang kapangyarihan ay nagpamalas ng kahalintulad na pagnanais na higpitan ang kalayaan ng budhi. Isang halimbawa nito ay makikita sa matagalang pag-uusig ng Simbahan ng Inglatera laban sa mga sumasalungat. Noong ika-labing-anim at ika-labimpitong siglo, libu-libong ministrong hindi umaayon ay napilitang tumakas mula sa kanilang mga simbahan, at marami, kapuwa sa hanay ng mga pastor at ng mga tao, ay ipinailalim sa multa, pagkabilanggo, pagpapahirap, at pagkamartir.

Ang pagtalikod ang nagbunsod sa sinaunang iglesia na humingi ng tulong sa pamahalaang sibil, at inihanda nito ang daan para sa pag-usbong ng kapapahan—ang hayop. Sinabi ni Pablo: “Magkakaroon ng pagtalikod, ... at mahahayag ang taong makasalanan.” 2 Tesalonica 2:3. Kaya ang pagtalikod sa loob ng iglesia ang maghahanda ng daan para sa larawan ng hayop.

“Ipinahahayag ng Banal na Kasulatan na bago ang pagdating ng Panginoon ay iiral ang isang kalagayan ng panrelihiyong pagtalikod na tulad ng sa mga unang siglo. ‘Sa mga huling araw ay darating ang mapanganib na mga panahon. Sapagkat ang mga tao ay magiging maibigin sa sarili, maibigin sa salapi, mapagmapuri, mapagmataas, mapamusong, masuwayin sa mga magulang, walang utang na loob, hindi banal, walang likas na pag-ibig, tagabali ng kasunduan, mapanirang-puri, walang pagpipigil, mabangis, namumuhi sa mga mabubuti, taksil, mapusok, palalo, maibigin sa kalayawan higit kaysa maibigin sa Diyos; may anyo ng kabanalan, ngunit itinatatwa ang kapangyarihan nito.’ 2 Timoteo 3:1-5. ‘Ngayon, hayagang sinasabi ng Espiritu,

na sa mga huling panahon ay tatalikod ang ilan sa pananampalataya, na magbibigay-pansin sa mga espiritong mapanlinlang, at sa mga aral ng mga demonyo.' 1 Timoteo 4:1. Si Satanas ay gagawa 'sa buong kapangyarihan at mga tanda at mga kababalaghang sinungaling, at sa lahat ng daya ng kalikuan.' At ang lahat ng 'hindi tumanggap ng pag-ibig sa katotohanan, upang sila'y maligtas,' ay pababayaan na tumanggap ng 'makapangyarihang pagkadaya, upang sila'y sumampalataya sa kasinungalingan.' 2 Tesalonica 2:9-11. Kapag naabot na ang ganitong kalagayan ng kawalang-diyos, susunod ang gayunding mga kinalabasan gaya ng sa mga unang siglo." The Great Controversy, 443, 444.